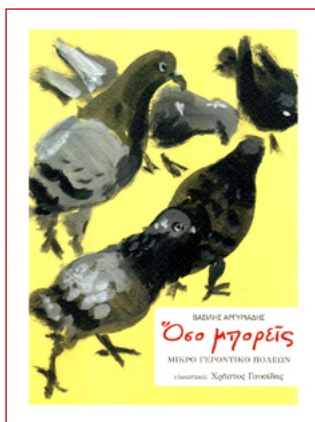

Βιβλιοπαρουσίασις

Βασίλης Αργυριάδης

*Όσο μπορείς
Μικρό Γεροντικό Πόλεων*

*Εκδόσεις «Εν πλῶ»,
Αθήνα, Μάρτιος 2013, σελίδες 170.*

Πῆγε κάποιος στὸν π. Ἀνδρέα γιὰ νὰ συζητήσουν.

«**Ά**κου πάτερ νὰ σοῦ διαβάσω κάτι. **Λ**έει ἓνας ἅγιος πατέρας σὲ κάποιον ἄλλο:

“**Γ**ιατί μᾶς ἀποφεύγεις, ἀββᾶ;”. **Κ**αὶ ὁ ἄλλος ἅγιος ἀπάντησε: “**Ο** Θεὸς ξέρει ὅτι σᾶς ἀγαπῶ. **Α**λλὰ δὲν μπορῶ νὰ εἶμαι μὲ τὸν Θεὸ καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους. **Ο**ὶ Ἀσώματες Δυνάμεις, οἱ Ἄγγελοι, πὺν εἶναι χιλιάδες καὶ μυριάδες, ἓνα θέλημα ἔχουν. **Ἐ**νῶ οἱ ἀνθρωποὶ πολλὰ. **Δ**ὲν μπορῶ λοιπὸν νὰ ἀφήσω τὸν Θεὸ καὶ νὰ πάω μὲ τοὺς ἀνθρώπους”».

Τὶ ἐννοεῖ, πάτερ, ὁ ἅγιος ἐκεῖνος πατέρας; **Δ**ὲν εἶναι ὁ ἀδερφός μας τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ; **Εἶ**ναι δυνατὸν νὰ ἐπιδοκιμάζει ἢ παράδοση τὴν ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν πλησίον;».

Κὶ ὁ π. Ἀνδρέας εἶπε: «**Α**πὸ κάποιον βιβλίο μὲ ἱστορίες Μοναχῶν καὶ μάλιστα Ἀναχωρητῶν θὰ τὸ διάβασες αὐτό, ἔτσι δὲν εἶναι; **Ἐ**, λοιπὸν, γιὰ τὸν Ἀναχωρητὴ φαίνεται πὼς ἡ Ήσυχία εἶναι μεγάλο προᾶγμα... τί νὰ σοῦ πῶ... **Ἐ**γὼ δὲν εἶμαι καὶ κάνας “εἰδικὸς ἐπιστήμονας” ἐπὶ τῶν μοναστικῶν... δὲν ξέρω ἀπ’ αὐτά...

Πάντως ἔχω τὴν αἴσθησι πῶς γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους τῶν πόλεων, ἔχει ἐφαρμογὴ ἓνα διαφορετικὸ χωρίο, ἀπὸ κάποιον ἄλλο “φωτισμένο” ἄνθρωπο... Ἴσως μάλιστα νὰ λέει καὶ τὸ ἴδιο πράγμα μὲ αὐτὸ ποὺ μοῦ διάβασες... ἀλλὰ μὲ ἄλλο βηματισμό... Ἄκου το:

“Κι ἂν δὲν μπορεῖς νὰ κάμεις τὴν ζωὴ σου ὅπως τὴν θέλεις, τοῦτο **προσπάθησε** του-

λάχιστον ὅσο μπορεῖς: μὴν τὴν ἐξευτελίζεις μὲς στὴν πολλὴ συνάφεια τοῦ κόσμου, μὲς στὲς πολλὲς κινήσεις κι ὀμιλίες.

Μὴν τὴν ἐξευτελίζεις πηγαίνοντάς τὴν, γυρίζοντας συχνὰ κι ἐκθέτοντάς τὴν, στῶν σχέσεων καὶ τῶν συναναστροφῶν τὴν καθημερινὴν ἀνοησία, ὡς ποὺ νὰ γίνῃ σὰ μιὰ ξένη φορτική”.

Ἄν αὐτὸ ποὺ μοῦ διάβασες σοῦ φαίνεται ξένο γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους τῶν πόλεων, κάνε αὐτὸ ποὺ σοῦ διάβασα ἐγώ.

“Ὅσο μπορεῖς...».

